

KTA2 Diest is trots op stadsdichter Eric Vandenwyngaerden

De stad Diest heeft vorige woensdag Eric Vandenwyngaerden (55) aangeduid als nieuwe stadsdichter. Vandenwyngaerden, in het dagelijkse leven actief als opvoeder/secretariaatsmedewerker aan het KTA2, is al van jongs af aan gepassioneerd met poëzie bezig. De aanstelling als stadsdichter is voor hem dan ook een mooie bekroning.

Tijdens een geanimeerde plechtigheid in de stedelijke bibliotheek werd Vandenwyngaerden door schepenen van cultuur Marc Florquin geloofd om zijn lange literaire carrière en zijn profiel dat een duidelijke poëtische klemtoon meedraagt. Zijn dossier werd door de jury unaniem verkozen boven vijf andere kandidaten.

Eric zelf hield, onder het oog van tal van collega's van het KTA2, een ludieke toespraak.

"Ik zag dat er veel onderwijzers in de zaal zaten, dus ik begon met de opdracht 'neem allemaal een blaadje papier'", lacht de nieuwe stadsdichter. "Zo was het ijs meteen gebroken. Ik heb het publiek er actief bij betrokken. Een bewuste aanpak. Het hoeft niet altijd even saai of rechtlijnig te zijn in de poëzie."

Op de vraag hoe het voor hem allemaal begonnen is, heeft Eric een al even poëtisch antwoord klaar. "Alles is begonnen met 'Alles'", klinkt het. "In 1971 kwam mijn oudere zus thuis met een LP van Herman Van Veen, een Nederlandse troubadour die fijnzinnige liederen schreef. Hij is mij altijd blijven boeien. Tijdens mijn speech heb ik mij trouwens nog gewaagd aan een stukje zang. Een strofe uit Van Veen's liedje 'Alles'. Vandaar de link."

Met dank aan oud-leerkrachten

"In de laatste jaren van mijn humaniora ben ik sporadisch poëzie beginnen schrijven. Ik wil dan ook graag een paar mensen bedanken die mij gemotiveerd hebben om hierin verder te gaan. Ik denk bijvoorbeeld Willem Vermeylen, oud-leraar van het KTA2 Diest, die mijn werk nu nog altijd van dichtbij volgt. En aan Cyriel Gladines, mijn oud-leraar Nederlands aan het KA Tessenderlo en momenteel dorpsdichter in Tessenderlo. Ik herinner mij nog dat we destijds de opdracht kregen om eens een gedicht te schrijven. Daar was ik aangenaam door verrast. Ik was immers graag met poëzie bezig, maar als jongere was dat niet altijd evident. Ik was echter wat blij toen één van mijn gedichten in de schoolkracht verscheen. Dat was meteen mijn eerste echte publicatie.

En er zouden er dus nog vele volgen. In 2005 verscheen zijn bundel 'Het licht stelt de wet'. Hij sleepte ook enkele prijzen en eervolle vermeldingen in de wacht. Nu mag Eric Vandenwyngaerden zich dus twee jaar lang de literaire vertegenwoordiger van de stad Diest noemen.

"Geen probleem, want Diest ligt me nauw aan het hart", besluit Vandenwyngaerden. "Ik ben hier 55 jaar geleden geboren en ben hier ook opgegroeid. Ik kan dus 'vanuit de buik' schrijven. Ik hoop de Diestenaren met mijn werk dus af en toe te kunnen verheugen of te verrassen."

"Een dichter in eigen huis, is mooi meegenomen", aldus Brigitte Collige, directeur van het KTA2 Diest, "niet dat onze medewerker Eric tijdens de werkuren permanent zijn muzen aanroept, want hij is gelukkig ook heel nuchter met zijn opdrachten bezig. Maar tijdens een personeelsfeestje of bij het afscheid van een leraar die met pensioen gaat, is Eric onze man die zorgt voor een gelegenheidsversje of een leuke sketch".

We wensen Eric van secretariaat 1 heel veel inspiratie en creativiteit om de volgende twee jaar een waardige stadsdichter te zijn. We zullen met enige trots zijn literaire spinsels met plezier opvolgen.

DIT IS MIJN STAD

aubade

Dit is mijn stad, de stad waar ik geboren
ben, waar ik werd grootgebracht
net buiten wal en kleinste poort.

De stad die op de drempel van een
mooie toekomst staat; waar er
ooit gepalaverd werd over het uitzicht
van de tafels en de stoelen langs de straat,
maar waar immens verdriet toch alle burgers
in een stille optocht samenbracht.

Ik heb ze nog gekend: de Hamel en de Kaai,
de Verversgracht, 't cafeetje 'In de Zon', het laatste
pesthuis en de brouwerij van Allen in de langste straat.

Zolang ben ik al kind van deze stad.

*Ach – hoor ik zeggen – dichter, stop nu maar,
(je hebt immers nog tijd genoeg)
twee volle jaren mag je blijven, hier het klankbord
en het roerzeef zijn, het wakend oog:
van vreugde en van kommer schrijven.*

*Voel deze stad, als zat je op de Grote Markt
van op de Mosterdpot over haar straten
en haar pleinen heen te kijken; en zeg dan:
kijk dit is ze nu, mijn stad, mijn rustpunt
aan de oude stroom.
Hier liggen aan mijn voeten
alle wortels van mijn boom.*